

Missions-Nyt

52. årgang, nr. 1 - forår 2010

Missions-Nyt

52. årgang, nr. 1 - Forår 2010

Ansvarshavende udgiver:

Missionsfonden af 4/5 1964
Harpevej 14, DK-3650 Ølstykke
Telefon 47174040 - Fax 47174018
mfond@mail.dk
m.fond@live.dk (billedmateriale)

www.missionsfonden.dk

Giro 613-9450
Bank 9570-0006139450
ISSN: 0903 2312

Redaktion og layout:

Svend Lohse

Tryk:

Trykkeriet Friheden ApS, Thisted

Missions-Nyt udkommer 4 gange om året og sendes gratis til fondens brugere og alle, som måtte ønske det.

Missionsfonden foretager en overordnet vurdering af det indkomne materiale til hvert enkelt blad. Artiklernes indhold, udtrykte holdninger og formuleringer er på skribenternes eget ansvar.

Missionsfonden af 4/5 1964 Missionsfondens bestyrelse:

Elly Lohse Bruun
e.bruun@mail.dk
Fagotvej 13 A, 2730 Herlev - Tlf: 44917009

Lis Christensen
lis@lissstig.dk
Vodroffs Tværgade 4, st.th.
1909 Frederiksberg C, Tlf. 33223264

Karl Kühn
skkuhn@newmail.dk
Strandvej 21, 6280 Højer - Tlf. 74782015

Kenneth Kühn
alken@tiscali.dk
Bendstrupvej 5, 2650 Hvidovre - Tlf. 36770798

Erna Nielsen
Bråderhøj 5, 3500 Værløse - Tlf. 44480581

Christian Petersen
ec@heaven.dk
Sandholtvej 4, 2650 Hvidovre - Tlf. 36770688

Gardar Ragnarsson
gardar@mail.dk
Lemkær 4, Kirke-Hørup, 6470 Sydals
Tlf. 74416092

Administration og regnskab:

Svend Lohse, Harpevej 14, 3650 Ølstykke

Forsidebillede:

Friskt vand skaber glæde i landsbyen!

Indhold

- 3 **Leder** af Lis Christensen
- 4 **Irland** af Tony og Agnete Simpson
- 6 **Kenya** af Birgitte og Søren Pedersen
- 9 **Brasilien** af Hannah Prata Mortensen
- 11 **Filippinerne** af Peter Capili Hansen
- 15 **Tanzania** af Margaret og Verner Madsen
- 18 **Thailand** af Birthe Steffensen
- 19 **Yohana Kurusas** af Egon Falk
- 20 **Missionshjørnet** af Christian Petersen
- 25 **Gud elsker Albanien** af Stella Christtreu
- 31 **Missionsadresser**

Leder:

af Lis Christensen

Da tidens fylde kom – sendte Gud sin Søn (Gal.4:4)

Det var på det rigtige tidspunkt i tiden. En bibeloversættelse siger: „netop som den rette tid var inde“. Det er, som Gud har ventet inderligt på den tid, da Han endelig kunne sende sin Søn til verden. Nu var hændelserne på jorden sådan, at netop nu var det rette tidspunkt. Jesus kom med de gode nyheder om, Gud ville være Faderen og kom for at genoprette relationen til mennesket. Jesus havde hele den himmelske verdens ressourcer til rådighed for at fuldføre sin opgave.

Fred være med jer – som Faderen har udsendt mig, sender jeg også jer (Joh. 20:21)

I den senere tid er jeg vågnet med en bestemt strofe af en gammel sang i mit indre. Teksten er bygget på ovenstående citat.

Ligesom Jesus blev sendt i rette tid, sender Jesus os i rette tid.

Ligesom Jesus mødte mennesker, der hvor de var, midt i hverdagslivet, sådan er vi udsendte til at møde mennesker, lige der hvor de er – lige midt i vores hverdagsliv.

Ligesom Jesus havde al den himmelske verdens ressourcer til rådighed, sådan har vi ved Helligånden fået dem til rådighed

Ligesom Jesus var Guds hænder og fødder til at hjælpe, trøste, og læge mennesker, så er vi sendte til at være hænder og fødder til at hjælpe, trøste og være formidlere af lægedom.

Ligesom Jesus blev drevet af kærlighed, sådan er Guds kærlighed blevet udgydt i vore hjerter ved Helligånden, så vi kan blive drevet af Guds kærlighed. Ligesom Jesus aldrig var drevet af frygt, sådan har Guds kærlighed fordrevet frygten fra vore hjerter og givet os sin fred.

Ligesom Jesus opgav sin herlighed for det større mål, må vi opgive vore egne ønsker i livet for det større mål, at mennesker bliver frelste.

Ligesom Jesus brugte tid sammen med faderen for at blive udrustet til opgaven, må vi søge hen til Ham, som fylder os igen og igen med sin kærlighed.

Lad kærligheden være drivkraften, til at nå dem, vi hver især er udsendt til.

Lad kærligheden være drivkraften til vi kan gøre Guds vilje og møde mennesker på rette måde i den rette tid.

Lis Christensen

Irland

af Agnete og Tony Simpson

Kære missionsvenner
En kort hilsen her fra Irland. De økonomiske forhold blev denne vinter gjort endnu vanskeligere af mange ret katastrofale oversvømmelser forskellige steder, også i de mere lavtliggende områder i Cork. Nogle steder i landet er der en del, som har mistet hus og hjem. Derefter kom over en måned med frost og sne, som få husker mage til. Det førte til mange ødelagte veje, som der ikke er penge til at reparere, og derefter flere oversvømmelser igen, da tøjvret kom. Mon Gud vil vise folk, at vi mennesker ikke har svaret på ret meget?

Vi vil gerne sige tak til de, der har

bedt særligt for Tony. Han er endelig begyndt at komme rimeligt godt til kræfter efter den rygoperation for snart 9 måneder siden.

Ja, Gud svarer på bøn. Netop for et år siden havde vores søster Mary fået en meget stor operation. Vi blev tilkaldt for at bede. Lægerne havde sagt, at hun højst havde en time tilbage. Mange af hendes store familie stod grædende omkring hende, og sønnen begyndte at planlægge begravelsen med Tony. Timen gik. Så sagde lægerne, at hun umuligt kunne stå natten igennem. Alle bad. Ingen synes, at vi kunne undvære Mary, hun som altid beder for alle og er alles ven og

Store stejle bakker. Udsigt over Cork

Lille udsnit af forsamlingen i Cork. Alle andre og forskellige nationaliteter

taler med store og små om Jesus.

Mary var på intensiv afdeling de følgende 5 uger i en mere eller mindre bevidstløs tilstand, og det var en stor dag, da hun endelig kunne løfte 3 fingre til hilsen. Hun er en af de rejsende folk, som blev frelst, da hun var i halvtredserne efter et vildt og omtumlet liv.

Dengang kendte hun ikke et eneste bogstav, men hun ønskede så inderligt at kunne læse Guds Ord. Og Gud lærte hende at læse! - Det er ikke helt

Barnevelsignelse. Marys barnebarn er alene med sin baby men ønskede, at vi skulle bede for barnet i kirken

ualmindeligt blandt de kristne sigøjnere. Og Mary kender sin bibel som få.

Nu har hun være hjemme fra hospitalet i nogle måneder, og hun går igen ud på gaden, så vidt hendes dårlige knæ tillader det, og her uddeler hun traktater og taler med folk om Jesus. Jane har taget sig af Mary i en del år og kører hende til kirken o.s.v. Jane kommer fra helt modsatte forhold og er ret stille og tilbageholden. Men i de måneder Mary lå på hospitalet, begyndte Jane at gå ud på gaden med traktater. Så stor virkning havde Marys eksempel.

Thomas og Kathleen, rejsende folk, har været kristne i en del år. Men i de sidste år har de været på 'ørkenvandring' rent åndeligt set, og vi så dem ikke i kirken. De har en stor familie med børn fra 4 til 25 år, samt plejebørn, børnebørn og svigerbørn (sidstnævnte kommer ikke fra de rejsende folk). I oktober var en svigersøn involveret i en tragedie, hvorved 2 men-

fortsættes på næste side

nesker omkom. Dette har rystet hele familien, og de kommer nu i kirken alle sammen. Vi ved ikke, hvordan de alle har det med Gud, men vi mener, at Anthony, den unge mand som var involveret i tragedien, har overgivet sit liv til Herren.

På 'vores udpost' i Congo går arbejdet støt og roligt fremad, efter vores bror Alberto begyndte det hele på sin 3-ugers tur dertil i sommer. Der var intet kristent arbejde i Kimwenza før. Det er et af de allerfattigste og okkulte steder 60 km uden for hovedstaden. Da Alberto først ville købe grunden, fik han at vide, at han først skulle henvende sig til den troldmand, som rådede over stedet. Alberto sagde: „Nej, jeg kommer allerede i Jesu navn, og Han er kongernes Konge!“ Alt gik igennem, også lov-mæssigt, uden okkultistens tilladelse. Svineavl er allerede etableret. Det er en af de ting, der skal hjælpe folk til at blive mere selvforsynende. Og der

Angela og Alberto

samles stadig en lille flok under træerne, hvor der er forberedelser til at bygge en kirke. Alberto og hans kone Angela håber begge at kunne tage en tur til Congo i sommer for at hjælpe arbejdet yderligere fremad. Angela har ikke set sin mor i 10 år, siden de måtte flygte til Irland. Hele familien er til stor velsignelse for os alle her.

Tak for forbøn. Kærlig hilsen
Agnete og Tony

Projekt **5076** i Missionsfonden

Kenya

af Birgitte og Søren Pedersen

Kære missionsvenner.

I november var 2 af vore medarbejdere, Erick og Martin, oppe i det nordlige Kenya hos Samburu stammen for at bygge en kirke i et meget øde og goldt område.

Der er meget få menigheder deroppe, da det er et islamisk område. Menigheden, som vi har hjulpet, har kæmpet en hård kamp mod onde ånder, had og ondskab, inden det lykkedes at få tilladelse til at bygge kirken.

Kirkebygningen i Citam Baragoi i Nordkenya da tagkonstruktionen kom på plads

Ikke mange missionærer arbejder deroppe, da det er et øde sted, og vejene er dårlige, og turen derop er forbundet med risiko for overfald, så man må have politibeskyttelse undervejs. Et stykke af vejen måtte Erick og Martin i 10 timer klamre sig til noget gitterværk bag på en lastbil, der transporterede geder, og i de 10 timer var der ingen mulighed for at få noget at spise. Men Erick og Martin var fast besluttet på, at de var kommet for at fuldføre deres arbejde i Guds Rige. Menigheden deroppe kalder kirkebyggeriet for en 'milepæl' og selve bygningen for en 'super stålbygning'. Det er helt sensationelt at få en permanent bygning i dette område.

Da Erick og Martin var kommet hjem igen, fik vi denne dejlige rapport om dem fra en af de kenyanske ledere ved missionen deroppe:
„Begge brødre, Martin og Erick, gjorde et fantastisk arbejde. De er meget

ydmyge og har en meget gudfrygtig ånd. Derfor er det mig magtpåliggende at anbefale dem og sige, at de ved, hvordan man arbejder sammen i en god ånd, og de er meget nøjsomme i deres arbejde - trods at de arbejdede i en anderledes og vanskelig kultur. De sov på ubekvemme steder uden at beklage sig, spiste mærkelig mad med et smil på deres ansigter og takkede og roste os for hver en lille hjælp og støtte, som vi prøvede at være under byggeriet“.

Tænk at Gud har velsignet os med så dygtige og dejlige medarbejdere!

Nu er vi vis på, at bygningen, som er en sensation deroppe, vil tiltrække mennesker, så de kommer hen til kirken og hører evangeliet og får lov at opleve Jesus forvandle deres liv. Hvor er det skønt at få lov at bringe håb og glæde til mennesker i et så primitivt samfund.

fortsættes på næste side

Vores dygtige medarbejdere, brødrene Erick og Martin

For godt et år siden hjalp vi med at bygge 2 kirker for den samme mission i det nordlige muslimske område omend mange kilometer fra den kirke, vi netop har hjulpet med at bygge. Vi har lige fået en rapport, hvor en af lederne siger, at de har oplevet en 'medlamsekspllosion' i de to kirker. De er begge helt fyldte under gudstjenesterne. Det er ret store kirker på hver ca. 175 m². Nu fokuserer de på discipelskabstræning – altså undervisning af de mange nyfrelste.

I 2009 fik vi lov til at hjælpe med ialt 106 projekter. Langt de fleste er kirker, hvoraf mange af dem dog også bruges som skole i løbet af ugen. Men der var også et radiostudie for en mission, 4 bygninger til bibelskoler, 3 til skoler, 4 til børnehjem samt 2 huse til familier, der mistede deres hjem under urolighederne efter valget i december 2007. 11 af kirkerne er bygget i Sudan.

Vi har for blot et par uger siden fået organisationen Mechai, som vi arbejder under, registreret i Sudan, så vi fremover lettere kan få byggematerialer over grænsen til Sudan uden at skulle betale told ved grænseposterne. Dette er en stor sejr efter mange måneders arbejde for Søren og en sudanesisk mand, som har hjulpet os med papirarbejdet.

Vi takker Gud for hver en samarbejdspartner, Han har givet os: Medarbejdere samt andre missionærer og menigheder herude - samt støtter og forbedere i Danmark. Alene kunne vi slet ikke gøre noget. Men mest af alt sender vi vore tak til Herren selv; for om ikke Han er med, er alt forgæves.

På grund af tørken i landet er høsten i november slået fejl mange steder. Nogle få steder har der været en god høst, men rigtig mange steder var der ingen eller kun ringe høst. Derfor bli-

ver der mangel på majs, som er den vigtigste bestanddel i kenyanernes kost. Vi har derfor indkøbt 400 sække majs, som vi kan hjælpe både nødlidende og vore egne medarbejdere med, når der bliver mangel på majs, og hvor priserne vil stige. I et hjørne af vores værksted har vi lavet en silo til opbevaring af majsen, da der ellers let kan gå skadedyr i det.

I skrivende stund er der meget røre i regeringen i Kenya. Tak om I vil være med til at bede om fred i landet. Tak også for forbøn om Guds beskyttelse både af vore kenyanske medarbejdere, os selv og vore børn.

Kærlig hilsen Birgitte og Søren

Projekt 5000 i Missionsfonden

Brasilien

af Hannah Prata Mortensen

Kære venner

En hilsen her fra Amazonas, hvor det styrtregner i disse dage. Regntiden begyndte ellers lidt forsinket. Det begyndte faktisk først at regne samme dag som Umos fadderskabsordnings ungdomslejr sluttede.

Det var en skøn lejr, med deltagere som Umo, med hjælp fra mange faddere, har investeret meget arbejde i en del år. Jeg har aldrig set Gud røre

ved disse unge hjerter, som han gjorde på denne lejr, set dem åbne op for Gud, som her. Vi takker for jeres forbøn, for Gud betjente virkelig disse unge. Det er, som bibelen siger, at må vi aldrig blive trætte af at gøre det gode, for vi skal til sin tid høste, bare vi ikke giver op. Andrey og jeg stod for lovsangen på lejren, og jeg stod også for tegneundervisningen, og delte også Guds ord med dem. Jeg fik lov til at bede personligt for en af pigerne, som Gud rørte meget ved.

Tegnelektion på ungdomslejren

Vi er begyndt at hjælpe vores ven missionær Fabricious i hans børneprogram hver søndag. Vi begyndte sidste søndag. Jeg følte stærkt i mit hjerte, at jeg skulle dele historien om den gode hyrde med børnene. Der er brug for meget forbøn, da området hvor programmerne bliver holdt, er belastet, og det er børn fra fattige hjem med mange særlige behov, og de har brug for meget kærlighed. Bør-

fortsættes på næste side

Ligningen om den gode hyrde fortælles med flonellograf

nene oplever ikke meget opbakning fra deres forældre i det daglige og kalder dem ofte ved skælsord.

I dag vågnede jeg af en drøm, hvor soldater fra en ond hær fortalte mig, at vi ikke måtte fortælle evangeliet dér. Det havde de besluttet. Da vi fortalte om denne drøm til Fabricious, fortalte han os, at da han begyndte arbejdet med disse børn, oplevede han selv mange mareridt. Vi er opmærksomme på, at Djævelen er modstander af, at vi fortæller evangeliet for disse børn, og vi beder jer derfor om jeres forbøn for alle, som er involveret i dette arbejde, da det ikke er nemt. Der kommer ca. 30-50 børn hver søndag.

I marts måned deltager jeg i et kursus for børnemedarbejdere, hvor jeg er inviteret til at vise mine hjemmelavede materialer, opmuntre, og undervise lidt om kreativitet i arbejdet med børn i forbindelse med fortælling af evangeliet. I november 2009 del-

tog jeg i et lignende kursus for skolelærere. Her i marts er det dog for børnemedarbejdere fra kirkerne. Det er en veninde af mig, som har arrangeret kurset. Hun stod også for programmet på skolen, og jeg glæder mig til dette endnu engang, da det var en rigtig god oplevelse.

Andrey og jeg ønsker at starte en børnekirke, dog er vores lejlighed for lille, og at leje en sal er dyrt. Så indtil børnekirken på en eller anden måde bliver mulig, og måske også herefter, har vi i sinde at hjælpe andre i børneprogrammer, hvor vi kan være til hjælp. Bed til at Gud åbner dørene.

Vi har igen brug for at aflevere dokumenter til politiet for at starte min nye visumansøgning. Næsten alle papirerne har vi, blot mangler vi at få oversat et enkelt dokument, som vi venter på. Når vi har alle disse dokumenter klar, kan vi starte processen, og jeg får automatisk tilladelse til at lave missionsarbejde også udenfor orga-

nisationen UMO. Det vil være en stor frihed. Bed til at vi får dokumenterne i orden hurtigst muligt, og bed også for at Gud giver os de finansielle midler, der skal til.

I øjeblikket fejres karnevallet. Karneval betyder 'Kødets fest', og frugterne er kødets. Flere hundrede mænd klædt ud i dametøj, og meget druk og vold, etc. Karnevallet ser smukt ud på facaden, men der gemmer sig mange uhyggelige ting nedeunder. Så bed for Brasilien, hvor hele landet er forenet i denne ene store fest hvert år de samme dage. Mange gange under optoget bliver der afgivet hyldest til demoner.

Andrey er nu begyndt at gå til engelsk-undervisning, og han elsker at øve sig. Det koster lidt, og vi glæder os over alt hjælp til, at dette kursus er muligt for os. Udover dette har han fået sit kørekort. Det er dejligt, dog har vi ikke bil, men måske en dag bliver det også muligt. Andrey ønsker at begynde at studere matematik igen, men det næste hold starter først op i August, så det må vente lidt. Han søger job, men har endnu ikke kunnet få et, så vi beder også

Hannah med en lille deltaget fra børneprogrammet

om jeres forbøn i dette, da vi har brug for den indtægt, det måtte give.

Hannah og Andrey Prata

Projekt **5967** i Missionsfonden

Filippinerne

af Peter og Abby Capili Hansen

Angel Relief med Peter og Abby Capili Hansen i spidsen har igen haft et massivt humanitært missionsfremstød på Filippinerne.

Denne gang har de delt tonsvis af ris ud på øerne Cebu og Dumaguete samt haft evangelisationskampagner hvor flere tusinde mennesker deltog i helbredelsesmøder med Evangelist Peter Capili Hansen.

Her følger en rapport fra Peter og Abby og Angel Relief teamet.

I starten af december ankom vi til Cebu, hvor en af vores første opgaver var at tale til de medvirkende præster forud for vores evangelisationskampagner og uddeling af nødhjælp i byen Lapu Lapu City. Og mange af

fortsættes på næste side

præsterne var nærmest chokeret over at møde mig! De troende at jeg var meget ældre! Og at de ikke havde mødt en så 'ung' evangelist før! Jeg er 34 år, så jeg takkede selvfølgelig for komplementerne! Vi havde et rigtig godt møde med lederne og præsterne, hvor vi talte og bad sammen. Pastor Robert Cuenca, som er den koordinerende leder af vores evangeliske kampagne er også leder for et helt utroligt humanitært nødhjælpsarbejde på øen Cebu, som berøre tusindvis af fattige og hjemløse børn hver uge. Ved mødet gav jeg præsterne en opmuntring og formaning til at prædike hele evangeliet om Jesus Kristus med frimodighed og være et sandt lys i en mørk verden.

Den kommende dag skulle vi pakke tusindvis af kilo ris! Samtidigt skulle vi også give made til hjemløse og forældreløse børn direkte fra gaden. Dette forgik i et nyt maduddelings-

center som også fungerede som en kirke. Det var helt fantastisk at møde de hjemløse gadebørn. Selvom de var meget beskidte og lugtede, kunne man se i deres øjne, at de var meget glade for at være i kirken. Et sted hvor de kunne finde tryghed og få mad. Vi gav dem spaghetti og ris og saftvand. Der blev ved med at komme børn hele formiddagen for at få mad. Vi beder til at dette madprogram må forsætte og udvikle sig for disse hjemløse børn, som ellers ikke har meget håb tilbage.

Om aftenen havde vi vores første evangelisationskampagnemøde. Møderne var placeret udendørs på en stor parkeringsplads bag ved et stort indkøbscenter og marked midt i byen.

Der var opsat en stor scene men med meget begrænset lys. De lokale kirker fra forskellige kirkesamfund havde inviteret mange mennesker til møderne, og mange shoppere, som bare

kom forbi, var lige pludselig en del af mødet! Jeg prædikede et radikalt budskab om omvendelse og frelse. Og hundredvis af mennesker sagde, at de ønskede at følge Jesus. Lige efter at jeg var færdig med at prædike, begyndte vi at dele ris ud til de mange mennesker. Det tog mange timer af blive færdig, og vi var ikke færdige før kl. 23! Efter mødet fik vi at vide at en dame som tilfældigvis have være på indkøb kom forbi og var blevet helbredt for alle smerter i ryggen!

Den næste morgen skulle vi dele mad og ris ud til meget fattige børn og deres familier på et lossepladsområde hvor mange familier boede. Der var så mange børn med store behov. Vi havde et børnemøde hvor ca. 250 børn deltog. Det var helt fanatisk at være en del af. Børnene fik så mad bagefter samt mad med hjem til deres familier.

Om aftenen havde vi endnu et evangelisationsmøde. Denne aften kom der mere end 5.000 mennesker, og igen prædikede jeg et simpelt radikalt budskab om Jesus, og hundredvis af mennesker valgte at give deres liv til Jesus. Mange oplevede også fysisk helbredelse i deres kroppe. Bagefter delte vi igen ris ud, og det var rørende at se disse mennesker med tårer i deres øjne, da de fik deres portion af ris. Mange af disse mennesker har ingenting, og når de oplever af få omsorg og hjælp, bliver de utrolig glade og opløftede. Det er som svar på deres bønner. De næste par dage var der mange møder og flere risuddelinger, hvor mange mennesker blev berørt af Guds kraft og fik ris med hjem.

Om mandagen skulle jeg tale på en Folkeskole i Lapu Lapu City. På skolepladsen var der 1.800 børn som lyttede intenst til mit budskab. Bagefter gav vi alle 1.800 børn mad.

Vi havde mange gode oplevelser på dette sted og håber, at vi kommer dertil snart igen.

Denne næste ø, hvor vi havde en kampanje, hedder Dumaguete. Da vi kom til hovedbyen Dumaguete City, tog det os ca. 2 timer at køre til det sted, hvor næste missionsfremstød var planlagt. Vi blev indlogeret på et 'strandhotel', og til vores overraskelse fik vi opholdet kvit og frit, fordi ejerne af stedet er kristne og en del af den kirke, vi samarbejdede med på stedet. Det virkede til at være et meget øde sted, og vi anede ikke, hvor mange der ville komme til vores møder. Da vi ankom,

fortsættes på næste side

havde vi et planlægningsmøde med lederne, og derefter købte vi flere hundrede kilo ris til uddeling. Angel Relief havde også julegaver med til ca. 100 børn i form af nye sandaler.

Efter nogle dage havde vi vores første evangeliske møde. Mødet var på selve området med strandhotellet meget tæt på stranden. Det var en slags åben mødehal uden vægge! Vi blev overrasket over at se så mange mennesker, da mødet startede. Der var ca. 500 i alt, hvilket var meget i dette område. Lovsangsbandet fra kirken sang og spillede, og der virkelig en god stemning. Bagefter gav en fra vores team sit vidnesbyrd, og derefter var det min tur til at prædike. Der var en fantastisk respons og flere hundrede valgte at give deres liv til Jesus.

Der var også på dette sted folk, som forklarede, at de var blevet fysisk helbredt. Bagefter fik alle tilstedeværende ris med hjem til deres familier. Mange græd af glæde, da de fik deres ris. Børnene fik til sidst deres nye flotte sandaler. Et par dage efter skulle jeg også prædike til deres Gudstjeneste, hvilket var en utrolig oplevelse. Kirken var meget levende, og børn,

unge og gamle sang alt det, de kunne. Vores dage på dette sted vil helt sikkert ikke blive glemt, og vi beder til, at frugten af vores arbejde dér vil for sætte.

Det er vores håb at vi kan give humanitær hjælp til endnu flere på Filippinerne og arrangere flere evangelisationkampagner. Vi har kontakterne, men ikke alle de økonomiske midler. Derfor er det vores bøn, at disse døre må åbne sig. Ikke alle er kaldet til missionsarbejdet, men alle kan være med til at støtte. Tak for din hjælp.

Du kan læse mere om arbejdet på:
www.angelrelief.com
www.gospelmiracle.org

Projekt **5972** i Missionsfonden □

En ny og funktionel brønd til stor glæde og gavn for landsbyen

tioner med containeren, vandpumpen på bibelskolen gik i stykker, en traktor der måtte repareres, og en kloak der var stoppet. Verner er vvs-manden, mekanikeren, kloakmesteren og forhandlingsmanden, man ringer efter, når noget skal repareres.

Der er stor respons blandt børn og unge, som vil vide mere om Gud.

Vores kirke i Danmark, Xpect Herning, sender hver måned penge fra 'Xpect

Kidz' børnearbejdet, og det lønner 4 børnearbejdere i den lokale skole. De gør et stort stykke arbejde. Jeg, Margaret, holder lidt tilsyn med dem.

2 tidligere elever som har afsluttet bibelskolen, er ligeledes i gang i Itigi i skolerne med at undervise om kristendom. De er gode til engelsk og det er værdsat i 8–10 klasserne.

Engelskkurset på Sanjaranda Bible College er meget populært, og der har

Børnene lytter ivrigt til børne-medarbejderne

været flere elever dette år end nogensinde før. Engelskelevernes skolepenge, får skolen til at fungere økonomisk. Unge mennesker kommer til skolen for at lære engelsk så de kan få en bedre uddannelse. I skolerne er undervisningen på swaheli op til 7. klasse, men fra 8-10. klasse foregår alt på engelsk. Derfor gør det en stor forskel i deres karakterer at tage et ophold på SBC. Det giver os en mulighed for samtidig at forkynde evangeliet for dem, og eleverne får oplevet den kristne kultur. I oktober blev 9 elever døbt.

Verner har været med til at renovere et hus, som nu er færdigt. En lærer, som underviser på skolen, og hans familie er flyttet ind.

Sidste år i november oplevede vi den store sorg at sige farvel til vores søn David, som døde kun 33 år gammel.

I år har vi også måtte tage afsked med nogle af vore kære. Verner's bror Hans døde, og vi måtte i den anledning igen rejse hjem til Danmark til begravelse. Et par måneder efter døde Hans's kone, af en svær kræft sygdom. Desuden mistede vi også vores kære ven og samarbejdspartner Elin Haslund Thomsen. Så det har været en hård omgang. Vi oplever, trods stor sorg, at i alle ting er Guds trofasthed stor.

I dec. 2009 var vi på vores årlige tur til i Danmark, og nød samværet med venner i

Julen i Danmark 2009 sammen med vores datter Maren

vores kirke 'Xpect' og specielt samværet med vores datter Maren, som bor i Vejle.

Den 13. januar 2010 rejste vi tilbage til Tanzania, hvor masser af arbejdede ventede.

Vi har følgende visioner for 2010:

„Gør dine telte større, spar ikke på pladsen. Udspænd flere teltduge, gør bardunerne længere, og slå plækkerne godt fast.“ (Esajas 54, 2)

At se flere nye kirker starte ude i bushen, samt at de som er der, oplever vækst og udvikling.

At Inspirere og træne til skoleevangelisation, dørene er åbne, og høsten er stor.

At se Tanzanias kristne få vision for skoleevangelisation.

At holde konference for pastorer med ægtefæller, hvor Jens Haslund Thomsen er hovedgæstetaler.

At udvide skolebygningerne for at imødegå den store efterspørgsel.

At, sammen med skolens ledelse, hjælpe til at skolen fungerer og ser bedre ud (vi har fået en del maling,

fortsættes på næste side

som gæster fra Danmark vil hjælpe med at anvende).

At ombygge containeren, som kom i juni 2009, til kontor.

At installere 3 nye vandpumper ude i bushen.

Tak for opbakning og forbøn i 2009 og Gud velsigne jer i 2010.

Tak fordi I fortsat vil stå sammen med os, for når vi løfter i flok, er byrden ikke så tung. Ingen kan gøre det alene, men i Guds kraft vil vi alle opleve, at Herren er med os.

Verner og Margaret Madsen

Projekt **5555** i Missionsfonden □

Thailand

Oversat af Birthe Steffensen

En af de nye medarbejdere, Ketwilai Phota, som blev ansat på skolehjemmet i Nakhonthai sidste år, har sendt en hilsen. Hun skriver:

„De fleste af mine venner var meget skeptiske, da de hørte, at jeg skulle begynde at arbejde i Nakhonthai. De var sikre på, at jeg nok ikke engang kunne holde til det i 3 måneder på grund af de primitive forhold på skolehjemmet. Nu har jeg arbejdet her i ¾ år, og det er ikke bare et spørgsmål om at holde til det – JEG TRIVES og er rigtig glad for at være en del af teamet. Jeg havde fulgt arbejdet et stykke tid og set, hvordan Gud velsignede familien Maprang i deres tjeneste. I mit hjerte ønskede jeg at være med i det arbejde, og da der åbnede sig en mulighed sagde jeg ja med glæde og forventning til Gud om hans nærvær og velsignelse.

Jeg glæder mig over Guds kærlighed til børnene, som vi har ansvar for. Jeg ser, hvordan de udvikler sig. De er gladere, de bliver mere åbne og bedre

til at udtrykke sig og vise følelser, og de får større selvtillid. Vi bliver knyttet sammen som en familie uafhængig af de ydre forhold. Måske er det netop manglen på bekvemmeligheder, der gør, at vi lettere får øje på Guds nærhed og godhed og knytter bånd i Ham.

På nuværende tidspunkt er der meget pres på os for at tage imod flere børn på skolehjemmet. Vores arbejde har godt ry i stammelandbyerne, som børnene kommer fra, og mange familier ønsker også at give deres børn de samme muligheder for uddannelse og udvikling, som de ser 'vores børn' har. I vores hjerter ønsker vi at sige ja til opgaven, og der KAN presses flere børn ind i sovesalene, men ud over at vi mangler senge, vil det også betyde, at pladsen i sovesalene og i 'spisepavillonen' bliver MEGET trang, ligesom der mangler toiletter. Vi beder, at Gud vil vise os vejen, vi skal gå.

Elevernes thai-sprogfærdigheder er

Eleverne er udsat for mange påvirkninger og fristelser. Stofmisbrug er for eksempel et stort problem blandt skolebørn i Nakhonthai. Det, at der bor så mange unge af begge køn så tæt sammen som her, kan også let give anledning til problemer. Det er et stort ansvar, vi har fået betroet, og til tider føler vi, at det hviler tungt på os. Vi gør, hvad vi kan, for at de skal udvikle sig til unge mennesker med sunde interesser. Vi beder om Guds beskyttelse for dem og for os selv som team. Vi ønsker at være et godt eksempel for dem, og mest af alt ønsker vi, at de må lære Jesus at kende som deres frelser. Sidste år havde vi den store glæde at 16 af børnene kom til tro på Jesus og ved julegudstjenesten i Hallelujah Dormitory Church blev alle 16 døbt i vand. Det var en stor beslutning for dem og en stor glæde for os alle.

endnu ikke så gode. Det er både vanskeligt for dem at forstå sproget i dybden og at udtrykke sig nuanceret. Derfor kunne vi godt tænke os at ansætte en lærer, som kan give dem ekstraundervisning og hjælpe dem med lektier. Det vil betyde en stor udgift, og vi ved ikke, hvornår det vil kunne lade sig gøre, men det er et bønneeme for os.

Vi er meget taknemlige for jeres støtte og forbøn. Mange tak, og må Gud rigt velsigne jer.
Ketwilai Phota"

Projekt **5281** i Missionsfonden

Yohana Kurusas

Yohana er Masai og studerer på New Life Bible College i Arusha, Tanzania, der ledes af missionærene Hannah og Egon Falk.

Yohana var også en Morian – Masaikriger og -leder. Mange stiller spørgsmålet hvad sker der, hvis der ikke er nogen der vidner om Jesus til folket? Yohana er beviset, at Helligånden er i stand til at nå alle, der hungre og længes efter Gud. Han er den, der overbeviser verden om synd, retfærdighed og dom. Johannes Evangeliet 16: 7-11.

fortsættes på side 23

Missionshjørnet

Skal kristne betale tiende?

Spørgsmålet, der udgør overskriften til denne artikel, indeholder to forudsætninger, som begge kan anfægtes.

For det første antyder overskriften, at der er forskellige regler for kristne og andre mennesker. Dette er i sig selv en problematisk forudsætning. Jesus taler fx i bjergprædiken om, hvordan vi skal leve, og Paulus skriver om, at vi skal leve, så det svarer til vores kald. Men mon ikke disse retningslinjer gælder alle mennesker? Inden vi tager imod Guds frelse, lever vi jo adskilte fra Ham på grund af vores synder og overtrædelser. En af mine barndomsvenner sagde nogle gange, når vi af vores ikke-kristne kammerater blev spurgt, om man som kristen måtte gøre et eller andet bestemt, at reglerne er ens for alle, men som kristen overvejer man at overholde dem!

Denne regelfokuserede tilgang til kristentroen tåler dog nok en vis nuancering, og det leder videre til den anden problematiske forudsætning, som er indeholdt i ordet „skal“. Det essentielle i kristenlivet - som jeg ser det - er, at Gud kalder og drager

os ind i et fællesskab med Ham. Ind i en relation. Det primære ved kristentroen er således ikke overholdelse af særlige regler - eller for den sags skyld en intellektuel overbevisning om bestemte trossætninger - men i stedet et levende og aktivt fællesskab med Gud og med andre mennesker.

Fællesskab med den almægtige Gud vil naturligvis påvirke vores måde at leve på! Men opfatter vi Bibelens retningslinjer som begrænsninger og pligter i stedet for som opfordringer og vejledninger til at forme det bedste liv for os selv og for andre mennesker, mister vi let det, som er Guds gave til os, nemlig at Han vil forme og velsigne os.

Altså, fokus i denne artikel bliver således ikke om tiende, forstået som at give 10 % af vores løbende indtægt til kristent arbejde, er en pligt for os, men derimod om, hvorfor det er en god idé at give.

Om tiende vil jeg dog nævne, at det omtales mange gange i Bibelen, Bl.a. nævnes det, at Abraham gav tiende til Melkisedek (1. Mos. 14, 20). Dette var før, at

Gud gav loven til Moses. Tiende omtales også under loven (3. Mos 27, 30) og igen af Jesus (Matt. 23, 23). Jesus bruger faktisk begrebet i forbindelse med en kritik af de skriftkloges og farisæernes fokusering på regler og det ydre, men siger dog også, at de skal give tiende. Herefter omtales tiende ikke efterfølgende i Bibelen bortset fra i Hebræerbrevet, hvor det ikke behandles som særskilt emne, men i forbindelse med en omtale af Melkisedek.

Tiende er således utvetydigt et Bibelsk princip, og det forhold, at tiende praktiseredes inden loven viser, at det er et universelt princip. I det nye testamente er princippet ikke så tydeligt, og synes i stedet erstattet af det langt større, nemlig 'ejendomsfællesskabet' (Ap.G. 4, 32-36), hvor de første kristne var fælles om alt og fordelte pengene til hver enkelt efter behov.

Dette er nok vanskeligt at fastholde fuldt ud i vores kontekst, og blev det nok heller ikke blandt de kristne i de første århundreder. Paulus er dog inde på noget af det samme i 2. Kor. 8 og 9, hvor han bl.a. skriver, at „for øjeblikket må jeres overflod afhjælpe de andres mangel, for at deres overflod til gengæld kan afhjælpe jeres mangel“ (v. 14).

Paulus skriver også, at Kristus er vores forbillede i forhold til at give. Han

blev fattig for vores skyld, skønt Han var rig. Han gav sig selv fuldt ud for os. Hvis vi vil ofre noget til Ham, så må det betyde, at vi giver afkald på noget, der ellers er vores eget. Når vi ofrer, er det noget, som skærer lidt dybt og gør, at vi reelt kommer til at undvære. For min personlige økonomi er det således ikke et offer at give et par hundrede kroner til en indsamling. For nogen vil være et reelt afkald at give en beløb af denne størrelse, som medfører, at de kommer til at undvære noget selv, men efter min bedste overbevisning er det ikke et voldsomt offer for de fleste danskere at give fx 150 kr. til Danmarks Indsamlingen til Haiti. Det kan måske lette samvittigheden, men det bringer os ikke for alvor ind til det, som Gud kalder os til.

For når vi siger ja til Jesus, så tilhører vi også Ham og vores midler og ressourcer er ikke længere vores, men Hans. Vi bliver således forvaltere af Guds penge og må anvende dem efter Hans vilje. Derfor bør vi - om overhovedet muligt - undgå at spænde os selv for hårdt for i vores privatøkonomi, således at vi i stedet har midler til at tjene Gud med. Ændringerne i Guds folks givertjeneste i over-

fortsættes på næste side

gangen fra den gamle til den nye pagt må i sagens natur være fra det mindre til det større, da vi har fået en ny og bedre pagt og i Kristus er blevet så meget rigere på Guds overvældende nåde!

I det hele taget må vores forbrug, uanset hvad pengene anvendes til, være en del af vores åndelige liv. Her ved giver vi blot det tilbage til Gud, der allerede tilhører Ham.

Når vi giver og ofrer, er det med til at bryde vores selvcentrering. Vi kan ikke tjene både Gud og Mammon. For hvor vores skat er, dér vil også vores hjerte være, siger Jesus (Luk. 12,34). Min egen far, der kom fra landet, udtrykte sig lidt mere kynisk: „I det sidste sæt tøj er der ingen lommer“, hvilket altså betød, at vi ikke kan bringe noget fysisk med os, når vi dør.

Vi kan betragte det at have en fast praksis med at give som en træning i vores kamp mod materialismen. Hvis vi ikke vil lade materialismen overvinde os, så må vi vedvarende sig nej til den, og i stedet bruge vores ressourcer efter Guds hjerte. At give bliver således en frigørende praksis for os, som bringer velsignelse. Ikke nødvendigvis ved at vi bliver velsignet økonomisk tilbage, men ved at vi oplever frihed fra materialismen.

Personligt synes jeg, at gavmilde mennesker er noget af det dejligste,

man kan møde. De gør indtryk - også når det ikke er mig, der er genstand for gavmildheden - fordi jeg kan mærke, at deres fokus ikke er rettet mod at samle sammen til sig selv, men at de derimod har oplevet glæden ved at give. Det er jo en glæde at give, og dette gælder ikke mindst, når vi ved at give bliver en del af det arbejde, der udføres for Guds rige.

For husk, at den, der sår sparsomt, skal også høste sparsomt, og den, der sår rigeligt, skal også høste rigeligt. Men enhver skal give, som han har hjerte til - ikke vrangvilligt eller under pres, for Gud elsker en glad giver. Gud magter at give jer al nåde i rigt mål, så I altid i alle måder har nok af alt og endda overflod til at gøre godt - som der står skrevet: Han strøede ud, han gav til de fattige, hans retfærdighed består til evig tid. Og han, der forsyner sædemanden med udsæd og med brød til at spise, skal også forsyne jer rigeligt med udsæd, forøge det med mange fold og lade jeres retfærdighed bære rige frugter, så I får rigeligt af alt til al gavmildhed, og det en gavmildhed, som fører til taksigelse til Gud gennem os. Den hjælp, som ligger i denne tjeneste, udfylder nemlig ikke alene de helliges mangler; den er også en rigdom ved at fremkalde manges taksigelse til Gud.

At I med den hjælp står jeres prøve, vil få dem til at prise Gud for, at I er lydige mod bekendelsen til evange-

liet om Kristus, og prise ham for jeres oprigtige fællesskab med dem og med alle, og de vil bede for jer og længes efter jer på grund af Guds

overvældende nåde mod jer. Gud ske tak for hans udsigelige gave!" (2. Kor. 6-15)

Christian Petersen

□

YOHANA KURUSAS VIDNESBYRD:

Der var ingen, der fortalte mig om Jesus, men jeg blev frelst og en kristen på følgende måde:

Som Masaikrigere praktiserede vi vores kulturelle tradition. Trolldmanden slagtede en ko og blandede blodet med hjemmebrygget øl og kommanderede os til at drikke det. Da alle de

andre begyndte at drikke, og turen kom til mig, hørte jeg en 'stemme', der sagde, at jeg ikke skulle drikke, og at jeg skulle forlade stedet, hvilket jeg gjorde. Masaikrigrerne var meget forundrede over dette, da jeg dermed brød med vores kulturelle tradition.

fortsættes på næste side

Yohaha Kurusas sammen med Egon Falk

Da jeg kom hjem, begyndte min meget vrede familie at diskutere med mig; men igen hørte jeg 'stemmen', der denne gang sagde til mig, at jeg bare skulle være stille. Min mor og far og den øvrige familie begyndte højlydt at græde. Igen hørte jeg 'stemmen', der fortalte mig, at jeg skulle gå op på bjerget.

I fem dage opholdt jeg mig på bjerget uden mad og drikke. Igen kom 'stemmen' til mig og sagde, at jeg igen skulle gå hjem til min familie og venner. Da jeg kom hjem, flygtede folk fra mig, undtagen min mor. Jeg bad min mor om at klippe mit traditionelle masaikrighår af mig.

Denne handling medførte at min familie og venner blev så rasende, at de besluttede at slå mig. Jeg bad til Gud og sagde, at hvis han havde frelst mig, så kunne han også redde mig fra dem, der ville slå mig. Og det gjorde han. Der opstod forvirring mellem dem, der ville slå mig, og der opstod en kamp mellem dem selv, hvor de slog løs hinanden. De ældste, vores stammeledere, kom og forbandede mig og sagde, at jeg ville dø i løbet af meget kort tid.

Min far forsøgte at arrangere et ægteskab med en kvinde fra en af hans venners familie – dette gjorde han for at få mig til at fornægte min frelse. Da de var i gang med planlægningen af dette bryllup, kom 'stemmen' til mig igen, og jeg fik at vide jeg skulle gå tilbage til bjerget.

Mens jeg opholdt mig på bjerget, viste Gud mig den kvinde, der skulle blive min kone. Da jeg vendte tilbage

til mine forældre, fandt jeg, at min fars planer var langt fremskredne, og brudebetaling i form af kvæg var bragt til min fars hus. Jeg nægtede at gifte mig med den kvinde, min far havde valgt til mig, og i stedet for henvendte jeg mig til den kvinde og hendes forældre, som Gud havde vist mig, da jeg opholdt mig på bjerget. Denne kvinde er min hustru i dag."

Yohana virker i dag som evangelist. Her fortæller han om nogle af sine oplevelser:

En dag gik jeg for at forkynde Evangeliet om Jesus. Jeg bad for en blind kvinde, der blev seende og frelst. Denne kvinde ejer i dag en stor forretning og er meget fremgangsrig.

I min evangelistiske tjeneste ser jeg mange blinde få deres syn, og mange lamme rejser sig og går.

En dag fortalte Guds stemme mig, at jeg skulle gå til et bestemt sted og forkynde Evangeliet. Da jeg kom dertil, fandt jeg et dødt barn blive gjort klar til begravelse. Jeg fandt ud af, at forældrene var involveret i okkultisme sammen med stedets troldmand. Jeg forklarede forældrene, at hvis de ville frasige sig denne okkultiske ånd og lade mig brænde de okkultiske ting og sager troldmanden havde givet dem, ville Gud oprejse deres barn fra de døde. Forældrene sagde ja, og vi brændte de okkultiske ting. Da jeg derefter bad Gud om at give livet tilbage til barnet, sprang barnet op og var lyslevende. Denne dag var der rigtigt mange, der gav deres liv til Jesus og blev frelst. Barnet er i dag sund og frisk!"

Paul Troquille, der er vor rektor på bibelskolen, siger følgende:

„Yohana er en excellent elev. Han gik ikke i skole og lærte aldrig at læse og skrive. Men Gud gav ham på forunderlig vis evnen til både at læse og skrive. Swahili er ikke Yohanas modersmål og alligevel skrev han sit vidnesbyrd, som nævnt ovenfor, uden fejl på swahili – Gud kan!“

Paul siger afsluttende, at vi i den vestlige verden har en tendens til at være skeptiske over for Guds mirakler; men her i den afrikanske bush virker Gud ud fra sit Ords principper. Måske ville Gud gøre mere, hvis vi ikke var så skeptiske, men havde den samme barnlige tro som Yohana.

Egon Falk

Gud elsker Albanien

af Stella Christtreu

2009 var et spændende år med udfordringer og muligheder. Den første halvdel af året var jeg i Albanien travle hovedstad Tirana. Den anden halvdel tilbragte jeg i en fredelig skov i Holland. Men tilfældes var de to bibelstudier, som jeg først ledte i Albanien og siden var medarbejder på i Holland.

Stella, Wanda, Anita og Lija

Albanien

Skolen for Bibelske Studier startede semesteret i Tirana i marts 2009 med én modig student: Anita Llapushi. Hun er en albansk pige, fra en landsby nær industribyen Elbasan. Året før havde hun gennemgået vores Discipelskab Trænings Skole, hvor vi blandt i andet var i Montenegro sammen. Derudover var vi tre faste medarbejdere på kurset: Wanda Kirton fra Barbados, Lija Xheli (udtales: Djeli) fra Albanien og jeg selv. Vi fik også hjælp fra andre af vores UMO kollegaer på den ene eller anden måde.

„Troen kommer af det der høres. Det, der høres, kommer i kraft af Kristi Ord“

Uge efter uge voksede vores tro, når vi studerede den ene Bibelbog efter den anden. Undervisere kom fra nær

fortsættes på næste side

Godt klaret, Anita

og fjern og underviste Anita, som ofte var alene student i klassen. Bagefter fortsatte hun med studierne på egen hånd. Selvom hun kun havde gennemført en

kort skolegang, maste hun på. Da kurset sluttede 12 uger efter, havde hun læst Biblen 5 gange og studeret detaljer i 19 bøger fra Ny Testamente. Stærkt motiveret til at dele det, hun havde lært, med andre, hjalp Anita til i 2 små menigheder i Tirana området i løbet af sommeren. Sikke en fryd at 'De Gode Nyheder' bliver forkyndt i Albanien af albanere! Bed fortsat for hende. Hun er atter hjemme hos sin familie i landsbyen nær Elbasan. Hun søger efter nye muligheder til at tjene og blive forankret i en menighed, som kan støtte hende i hendes kald.

Holland

I efteråret fik jeg mulighed for at være medarbejder på endnu et bibelstudie. Denne gang på Ungdom Med Opgave

Karin, Harald, Ralda og Stella

basen 'Heidebeek', i et smukt skovområde i Holland. Kurset hed 'Basis Bibel Kursus' og er et 12 ugers kursus med fokus på at LÆSE alle 66 bøger i Biblen. Det i sig selv er en KÆMPE bedrift. Desuden studeres der 14 bøger i detaljer fra både det Gamle og det Nye Testamente. Undervisningen og hjemmeopgaverne er kreative, sjove og alsidige.

Bibelstudie der forandrer dit liv!

Vores ønske var at de studerende ikke 'bare' skulle fyldes med viden, men blive forandret af det de læste. Og det blev de. Konstant skulle de tage stilling til og formidle det, de lærte. Og dét udfordrede deres karakter og rykkede deres holdninger. Den 18. december holdt vi en stor fest, glade over at alle vore 8 studerende bestod: Frans og Rianne, Trijnie, Chris, Jacco, Sonja, Anke og Jenni. Flot klaret!

Sonja

Jenni

Chris, Jacco og Frans

Danmark

Den 23. december kom jeg hjem til en flot vinter. Efter nogle dejlige jule dage med familien har jeg holdt ferie hos mor og far i Thyregod. De næste par måneder bliver jeg her i Danmark, hvor jeg meget gerne vil mødes med jer og fortælle nyt. Jeg kan kontaktes på: telefon 75734330 eller mobil 61680370.

Spanien

Efter mange år at have arbejdet alene med at pionere for Skolen for Bibelske Studier i Albanien, er tiden kommet til at stoppe op og tage en længere pause. Jeg har brug for at finde hvile og nye kræfter, men også til at evaluere og lægge nye strategier for fremtiden. Derfor tager jeg fra 18. april til 28. maj til Malaga, Spanien, hvor jeg skal deltage i Ungdom Med Opgaves lederudviklingskursus. Det glæder jeg mig rigtig meget til.

Fremtiden

Ligeledes har jeg besluttet at ansøge om at arbejde sammen med Bibel Studie Teamet i Holland, hvor jeg netop var medarbejder i 2009. Opholdet vil vare i 2 år. Derved kan jeg følge deres program som medarbejder på Skolen for Bibelske Studier, Basis Bibel Kursus og andre kurser, de tilbyder. Jeg vil også kunne modtage træning i f.eks. kommunikation, medarbejde pleje og samarbejde i grupper.

Hvad så med Albanien?

Albanien vil altid være i mit hjerte. Jeg vil forsat være i kontakt med mine venner og kollegaer, hvilket jeg også vil fortælle om i mine nyhedsbreve.

Roza Doçi

Gud gør stadig store ting i Albanien, som verden har brug for at høre om. Som f.eks. min veninde Roza Doçi. Vi arbejdede sammen på DTS'en i 2008. Hun er netop taget til Makedonien, hvor hun skal være medarbejder de næste 6 måneder. Det er første gang at hun tager af sted alene, uden andre albanske venner. Bed for hende.

Tak

Tak til alle jer som har fulgt, støttet og opmuntret mig gennem mine fantastiske år i Albanien.

Jeg føler mig meget privilegeret over at kunne være en del af Guds plan. Må Gud velsigne jer.

Kærlig hilsen Stella Christtreu

Projekt **5555** i Missionsfonden □

Missionsfondens projekter kan støttes på følgende måder:

Indbetaling på girokort:

Indbetal til girokonto: 613-9450 og påfør navn og adresse og personnummer i feltet: 'Indbetaler' for den person, der skal have skattefradrag for det indbetalte beløb
Skriv det ønskede projektnummer i feltet: 'Evt. meddelelser vedr. betalingen'. Benyt evt. girokortet her i bladet

Indbetaling via NetBank som Indbetalingskort:

Angiv girokonto: 613-9450 som modtagers girokonto
Benyt kode 01 eller 04 og skriv det ønskede projektnummer, samt personnummer for den person, der skal have skattefradrag for det indbetalte beløb, i feltet: 'Meddelelse til modtager'

Indbetaling via NetBank som Kontooverførsel:

Udfør en kontooverførsel til vores bankkonto 9570 0006139450
Skriv det ønskede projektnummer, samt personnummer for den person, der skal have skattefradrag for det indbetalte beløb, i feltet: 'Meddelelse til modtager'

Indbetaling gennem BetalingsService :

Missionsfonden er tilsluttet BetalingsService og kan tilbyde automatiske månedlige træk fra din bankkonto til fast definerede projekter
En ordning kan træde i kraft første primo måned efter registrering i BetalingsService og når betalingen fremgår af din betalingsoversigt

For alle indbetalingsmetoder gælder, at det indbetalte beløb automatisk bliver opsummeret på og fremgår af årsopgørelsen for det anførte personnummer efter gældende skatteregler

Alle former for gaveindbetalinger til Missionsfonden er fradragsberettigede efter gældende fradragsregler

I 2010 kan du opnå et maksimalt fradrag på 14.500 kr. ved indbetaling af 15.000 kr.

**Større fradrag kan opnås ved tegning af 10-årigt gavebrev
Kontakt os for flere oplysninger**

Besøg web-adressen

www.missionsfonden.dk

og se hvilke projekter du kan støtte !

Overførsel fra kontonummer

L

Indbetaler

8 — 7

Beløbsmodtagers kontonummer og betegnelse

613-9450
MISSIONS-NYT
Missionsfonden af 4/5 1964
Harpevej 14
3650 Ølstykke

GIROINDBETALING KVITTERING

Beløbsmodtagers kontonummer og betegnelse

613-9450
MISSIONS-NYT
Missionsfonden af 4/5 1964
Harpevej 14
3650 Ølstykke

Cpr. Nr:

Evt. meddelelser vedr. betalingen kan kun anføres i dette felt.

- Gave til Missions-Nyt
- Gave til Underholdskontoen
- Gave til Nationale evangelister
- Gave til: _____

_____ Kroner _____ Øre

Underskrift ved overførsel fra egen konto

Betalingsdato _____ eller _____ Betales nu _____

┌

Gebyr for indbetaling betales kontant
Kroner _____ Øre _____

Til maskinel aflysning - Undgå venligst at skrive i nedenstående felt

Dag _____ Måned _____ År _____ Sæt X
4030SC (34,01) BG 1104-13290

Checks og lignende accepteres under forbehold af at BG Bank modtager betalingen. Ved kontant betaling på posthus med terminal er det udelukkende posthusets kvitteringstryk der er bevis for hvilket beløb der er indbetalt.

Gaver ydet gennem Missionsfonden er fradragsberettigede efter ligningslovens § 12 og § 8a

Husk på forsiden at anføre tydelig navn, adresse og personnummer for den person, der skal benytte skattefradraget for den pågældende indbetaling

Skattefrihed for gaver ydet til Missionsfonden af 4/5 1964

For 10-årige gavebreve op til 15% af skattepligtig indkomst, dog altid op til 15.000 kr. efter Ligningslovens § 12, stk. 3
Efter Ligningslovens § 8a med op til det til enhver tid gældende maksimum
Begge ordninger kan benyttes samtidigt og af begge ægtefæller

Meddelelse vedrørende omstående beløb:

Benyt skattefradragsreglen - når du støtter mission!

Alle former for gaveindbetalinger til Missionsfonden er fradragsberettigede efter gældende fradragsregler

I 2010 kan du ved indbetaling af 15.000 kr. opnå et maksimalt fradrag på 14.500 kr.

**Større fradrag kan opnås ved tegning af 10-årigt gavebrev
Kontakt os for flere oplysninger**

Skattereglerne betyder, at du for at opnå skattefradrag for det indbetalte beløb, skal opgive dit personnummer sammen med indbetalingen.

Beløbet vil, sammen med dine øvrige indbetalinger blive indberettet til SKAT, og efterfølgende fremgå af din årsoversigt fra SKAT for det pågældende år

Missionsadresser:

Arbejdet i Paraguay
Casilla de Correo 2710
Asuncion, Paraguay
axell@click.com.py
Pinsekirken, Vejle

Mirjam & Per Bjerre
P.O. Box 2398
Arusha, Tanzania
pmbjerre@yahoo.dk
Betania's Ydremission, Blåhøj

Helmi & Felipe Castro
Casilla 199
Trujillo, Peru
helmicastr@hotmail.com
Pinsekirkens Ydremission,
Århus

Peter Christensen
Good News Global Outreach
La Cours Allé 3
7330 Brande
peter123eee@gmail.dk

Stella Christtreu
AEP-Box 33
K.P.119
Tirana, Albanien
stella@abissnet.com.al
Fælleskirken, Ølstykke

Hannah & Egon Falk
New Life Outreach
P.O. Box 6073
Arusha, Tanzania
hannah@nlo.dk / dr.egon@nlo.dk
NLO Danmark
c/o Pinsekirken
Sagavej 5, 3700 Rønne

Peter og Abby Capili Hansen
Angel Relief International
c/o Anette Hansen
Dalvangsvej 6, 1. tv.
2600 Glostrup
angelreliefmission@gmail.com

Tabitha & Torkild Jensen
P.O. Box 2398
Arusha, Tanzania
torkild@bol.co.tz
Betania's Ydremission, Blåhøj

Bodil Sund Jespersen
Asahimachi 2-8-38,
Kanazawa-shi, Ishikawa-ken,
920-0941 Japan
hopehouse@live.dk
Netværkskirken, København

Ruth & Henry Knudsen
P.O. Box 428
Germiston 1400, South Africa
gam@telkomsa.net

Lena & Lars Kristensen
'Mercyships'
c/o Bente og Nath. Kristensen
Nordlundvej 136
7330 Brande
Lakdk@mail.tele.dk
Betania's Ydremission, Blåhøj

Lise-Lotte & Esteban Laniec
Avda. Mcal. Estigarribia 697
San Ignacio de las Misiones
Paraguay
elaniec@adsl.net.py
Pinsekirken, Mariager

**Kirsten Solveig Larsen &
Raimundo N. Valentin Pinheiro**
Rua Irineu C de Araujo s/n
CEP. 62 852 000 Caponga,
Cascavel, Ceara, Brasilien
Kisola@ig.com.br
Fælleskirken, Ølstykke

**Peter & Anne-Lise
Løbner-Madsen**
'Mission hjemme og ude'
Fænøsund Park 16, 1. tv.
5500 Middelfart
alpema@stofanet.dk
Betania's Ydremission, Blåhøj

Dorrit & Torben Madsen
'Mission til nåede'
Postboks 117
7330 Brande
Betania's Ydremission, Blåhøj

Margaret & Verner Madsen
P.O. Box 4
Itigi, Tanzania
vmmadsen@gmail.com
Xpect Pinsekirken Herning

Susanne & Leif Madsen
P.O. Box 9734
Nakuru, Kenya
leifmadsen@africaonline.co.ke
Betania's Ydremission, Blåhøj

Prayoon & Sathiyaa Maprang
155 M. 1 Nakhonthai Church
T. Nakhonthai, A. Nakhonthai
Province Phitsanulok 65120
Thailand
Støttekreds i Danmark:
v/ Birthe Steffensen
Fortunavej 82, 8900 Randers

Hannah Prata Mortensen
Av. Maria Quiteria 830, apt 102
Buritizal / Santa Rita, Macapá AP
Brasilien CEP 68 901 305
h-b-happy@yahoo.com

Anita & Marino Paserini
José Hernandez 170
3105 Diamante
Entre Rios, Argentina
anitahardt@yahoo.com.ar

Birgitte & Søren Pedersen
P.O. Box 4614
Eldoret, Kenya
bspedersen@mechai.org
Pinsekirkens Ydremission,
Esbjerg

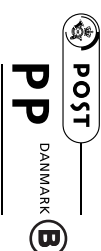
**Monica og
Niels Ove Sloth Rasmussen**
San Lorenzo 1932
1682 Martin Coronado
Buenos Aires, Argentina
niels_ove_sloth@hotmail.com

Esther & A. Sankar
No. 21 'A' Arani House Road
Ooty-643002,
The Nilgiris, South India
sankaresther@gmail.com
Græsted Frikirke

Agnete & Tony Simpson
15 Brian Dillon Park
Dillon's Cross
Cork, Irland
Elimkirken, Ålborg

Missions-Nyt
Missionsfonden
Harpevej 14
DK-3650 Ølstykke

Returneres ved varig adresseændring

BetalingsService

Missionsfonden er tilmeldt **BS**
Pengeinstitutternes **BetalingsService**

Denne service kan med fordel benyttes
af gliver e der ønsker at indbetale faste
månedlige beløb

Tilmeld dig online på
www.missionsfonden.dk
eller kontakt os

Missionsfonden af 4/5 1964
tlf. 47174040 - fax 47174018
e-mail: mfond@mail.dk
www.missionsfonden.dk

Missionsfonden er godkendt til at modtage

10-årige fradragsberettede gavebreve

Alle øvrige indbetalinger er ligeledes
fradragsberettede efter gældende regler

Næste nummer af **Missions-Nyt**
udkommer juni 2010

Artikler bedes indsendt inden 15. maj 2010

På forhånd tak